पृष्टनामान्वयो राज्ञा स किलाचष्ट धूमपः। सर्गः १५
आत्मानं शम्बुकं नाम शूद्रं सुरपदार्थिनं॥५०॥
तपस्यनधिकारित्वात्प्रजानां तमघावहम्। शीर्ष
च्छेद्यं परिच्छिद्य नियन्ता शस्त्रमाददे॥५१॥ स
तद्वक्त्रं हिमक्लिष्टकिञ्जल्कमिव पङ्कजम्। ज्योति
ष्कणाहतश्मश्रु कण्ठनालादपातयत्॥५२॥

पृष्टेति। किल प्रसिद्धौ स धूमपः धूमपानकर्त्ता आत्मानं स्वंशम्बुकं नाम शूद्रमाचष्ट उवाच किं० सः राज्ञा रामेण पृष्टा नामवंशौ यस्य सः किं० आं सुराणां देवानां पदं स्थानमर्थयते वाञ्छति तं॥५०॥ तपसीति। नियन्ता रक्षको रामः शस्त्रमाददे गृहीतवान् किं० कृत्वा तं शूद्रं शीर्षच्छेद्यं शिरश्छेदार्हं परिच्छिद्य निश्चित्य किं०तं तपसि अनधिकारित्वात् अधिकारो योग्यता तद्धीनत्वात् प्रजानामघावहं दुःखजनकं॥५१॥ स इति। स रामस्तस्य वक्त्रं मुखं कण्ठोनाल इव तस्मादपातयत् किमिव पङ्कजं कमलमिव किं० तद्वक्त्रं ज्योतिषोऽग्नेः कणैराहतानि दग्धानि श्मश्रूणि यस्य तत् किं० पं हिमैःक्लिष्टादुःखिता किञ्जल्काः केसरा यस्य तत्॥५२॥